

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף רכ"ט ע"ב

פרשת ויחי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְהֵהוּא רוּחָא דְכָל רוּחִין (ס' א הכא רזא דכל רזין) אַתְּטַמַּר בְּגוּיָהּ. הַאי טַמִּירוּ אִיהוּ בְּגוּ חִילָהּ, טַמִּירָא אִיהוּ בְּגוּ לְגוּ, כַּד סָלְקָא דָא, כָּלָא סָלְקִין אַבְתָּרָהּ. הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (שיר השירים א) מְשַׁכְנֵי אַחֲרֵיהּ נְרוּצָהּ.

תרגום לעברית

בֹּא רֵאָה, בְּשַׁבְעִים וּשְׁנַיִם מְאוּרוֹת עוֹלָה עֲטֹרַת כָּל הַמַּחְנוֹת, עֲגוּל הָעוֹלָם, בְּשַׁבְעִים מְקוֹמוֹת, עֲגוּל אֶחָד לְכָלֶם. בְּתוֹךְ אוֹתוֹ עֲגוּל נִקְדָּה אַחַת שְׁעוּמָדַת בְּאַמְצַע. מִנְקֻדָּה זוֹ נִזּוֹן כָּל אוֹתוֹ עֲגוּל, בֵּית קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים, הוּא מְקוֹם לְאוֹתָהּ רוּחַ כָּל הָרוּחוֹת, [כְּמוֹ סוּד שֶׁל כָּל הַסּוּדוֹת] נִסְתָּר בְּתוֹכוֹ. סֵתֵר זֶה הוּא בְּתוֹךְ חִילוּתֶיהָ, טַמִּיר הוּא לְפָנֶי וּלְפָנִים. כְּשֶׁעוֹלָה זוֹ, עוֹלִים כָּלֶם אַחֲרֶיהָ. זֶהוּ שְׁכָנוֹב (שיר א) מְשַׁכְנֵי אַחֲרֵיהּ נְרוּצָהּ.

טקסט הזוהר

רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יְהוּדָה הָווּ אֲזָלִי בְּאוֹרְחָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל חַד וְחַד מֵינָן לֵימָא מְלִי דְאוֹרֵייתָא. פִּתַּח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (תהלים עט) אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ וְגו'. תָּא חַזִּי, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּרַחֲמֵימוֹתָא דִּישְׂרָאֵל, רַחֲמִים לֹזֵן, דְּאֵינוּן עַדְבִּיָּה וְאַחֲסִנְתִּיָּה, לָא מְסַתְּכַל אַחֲרָא בְּדִינֵיהּ, בַּר אִיהוּ בְּלַחוּדִיָּהּ.

רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ יֹאמַר דְּבָרֵי תוֹרָה. פֶּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (תהלים עט) אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשֻׁנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ וְגו' . בֹּא רֹאֵה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל אוֹהֵב אוֹתָם, שֶׁהֵם גּוֹרְלוֹ וִירֻשָּׁתוֹ, לֹא מִסְתַּכֵּל אַחֵר בְּדִינָם, פָּרַט לוֹ לְבָדוֹ.

טקסט הזוהר

וְכִיּוֹן דְּאִיהוּ מִסְתַּכֵּל בְּדִינֵיהּ, אֲתַמְּלִי עֲלֵיהּ רַחֲמִין, בְּגִין דְּאִיהוּ כָּאֵב דְּרַחֲמִים עַל בְּנִים, כְּמָא דְּאַתְּ אָמַר, (תהלים קג) כָּרַחֵם אֵב עַל בְּנִים רַחֵם ה' וְגו' . וְכִיּוֹן דְּאַשְׁתַּכַּח לוֹן חוֹבִין, מַעְבֵּר לוֹן רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, עַד דְּאַעְבֵּר לוֹן לְכָלְהוּ מִקְמִיָּה. וְכִיּוֹן דְּאַעְבֵּר לוֹן מִקְמִיָּה, לֹא אֲשַׁתָּאֵר עֲלֵיהּ חוֹבִין לְמִיָּהב שְׁלֹטְנוֹ לְסִטְרָא אַחֲרָא דְּדִינָא עֲלֵיהּ.

תרגום לעברית

וְכִיּוֹן שֶׁהוּא מִסְתַּכֵּל בְּדִינָם, מִתְמַלֵּא עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, מִשּׁוּם שֶׁהוּא כָּאֵב שְׁמַרְחֵם עַל הַבְּנִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם קג) כָּרַחֵם אֵב עַל בְּנִים רַחֵם ה' וְגו' . וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְצְאִים לָהֶם חֲטָאִים, מַעְבִּיר אוֹתָם רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, עַד שֶׁמַּעְבִּיר כָּלֶם מִלְּפָנָיו. וְכִיּוֹן שֶׁהַעֲבִיר כָּלֶם מִלְּפָנָיו, לֹא נִשְׁאַרִים עֲלֵיהֶם חֲטָאִים לְתַת שְׁלֹטוֹן לְצַד הָאֲחֵר שֶׁל דִּין עֲלֵיהֶם.

טקסט הזוהר

אֲתִי לְמִיָּחָב קְמִיָּה כְּדִבְקֻדְמִיתָא, אֵינוֹן חוֹבִין קְדָמָא דְּאַעְבֵּר מִקְמִיָּה חֲשִׁיב עֲלֵיהּ, וְעַל דָּא כְּתִיב אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמִיָּה וְגו' . דְּאִי רַחֲמִיָּה לֹא יִקְדִּימוּ עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל, לֹא יִכְלִין לְקַיֵּמָא בְּעֵלְמָא. בְּגִין דְּכַמָּה אֵינוֹן מְאִרִי דְּדִינָא קִשְׂיָא, מְאִרִי תְרִיסִין, וְכַמָּה דְּלִטּוֹרִין דְּקַיֵּימִי עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל לְעִילָא, וְאַלְמָלָא דְּאַקְדִּים קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא רַחֲמִים עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל, עַד לֹא יִשְׁגַּח בְּדִינֵיהּ, לֹא יִכְלִין לְקַיֵּמָא בְּעֵלְמָא. וְעַל דָּא, מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמִיָּה כִּי דְלוֹנוֹ מְאֹד. דְּלוֹתָא דְּעוֹבְדִין טְבִין, דְּלוֹתָא דְּעוֹבְדִין דְּכִשְׂרָן. (קמי קודשא בריך הוא).

בא לחטא לפניו כבתחלה - אותם חטאים ראשונים שהעביר מלפניו, חשב עליהם, ולכן כתוב אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו רחמיה וגו'. שאם רחמיה לא יקדימו על ישראל, לא יוכלו לעמד בעולם. משום שפמה הם בעלי הדין הקשה, בעלי מגנים, וכמה מלשינים שעומדים עליהם שלישראל למעלה, ואלמלא שהקדים הקדוש ברוך הוא רחמים על ישראל, עד שלא ישגיח בדינם, לא יוכלו לעמד בעולם. ועל זה מהר יקדמונו רחמיה כי דלוננו מאד, דלות של מעשים טובים, דלות של מעשים כשרים [לפני הקדוש ברוך הוא].

טקסט הזהר

תא חזי, אלמלי יסגלון ישראל עובדין דכשרן קמי קודשא בריה הוא, לא הו קאימו עליה עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות בעלמא, אבל ישראל אינון גרמין לשאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות לזקפא רישיהו בעלמא. דאלמלי ישראל לא יהון חטאן קמי קודשא בריה הוא שאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות אתכפין קמיהו.

תרגום לעברית

בא תראה, אלמלא יסגלו ישראל מעשים כשרים לפני הקדוש ברוך הוא, לא היו עומדים עמים עובדי כוכבים ומזלות בעולם, אבל ישראל הם גורמים לשאר עמים עובדי כוכבים ומזלות לזקף ראשיהם בעולם. שאלמלא ישראל לא היו חוטאים לפני הקדוש ברוך הוא, שאר עמים עובדי כוכבים ומזלות נכפים לפניהם.

טקסט הזהר

ותא חזי, אלמלא דאמשיכו ישראל בעובדין בישין לסטר אחרא בארעא קדישא, הא אתמר, דלא שלטו שאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות בארעא קדישא, ולא אתגלו מעל ארעא. ועל דא כתיב, כי דלוננו מאד. דלית לן עובדין דכשרן כדקא חזי. ובגין כך כי דלוננו מאד מהר יקדמונו רחמיה.

ובא ראה, אלמלא שהמשיכו ישראל במעשים רעים לצד אחר בארץ הקדושה, הרי נתבאר, שלא ישלטו עמים עובדי כוכבים ומזלות בארץ הקדושה, ולא הגלו מעל הארץ, ועל זה כתוב כי דלוננו מאד, שאין לנו מעשים פשרים פראוי, ולכן כי דלוננו מאד מהר יקדמונו רחמיה.

טקסט הזוהר

רבי יוסי פתח ואמר, (תהלים ב) עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה, וכתוב, (תהלים ק) עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה. תא חזי, כל בר נש דאיתי למפלח ליה לקודשא בריה הוא, בצפרא ובפניא בעי למפלח ליה לקודשא בריה הוא.

תרגום לעברית

רבי יוסי פתח ואמר, (שם ב) עבדו את ה' ביראה וגילו ברעדה, וכתוב (שם ק) עבדו את ה' בשמחה באו לפניו ברננה. בא ראה, כל אדם שבא לעבד לקדוש-ברוך-הוא, בבקר ובערב צריך לעבד את הקדוש ברוך הוא.

טקסט הזוהר

בצפרא כד סליק נהורא, ואתערותא דסטר ימינא אתער בעלמא, כדין בעי בר נש לאתקשרא בימינא דקודשא בריה הוא, ולמפלח קמיה בפולחנא דצלותא. בגין דצלותא אחסין תוקפא לעילא, ואמשיה ברכאן מעומקא עלאה לכלהו עלמין, ומתמן אמשיה ברכאן לתתאי. ואשתכחו עלאין ותתאין מתברכאן, בהוא פולחנא דצלותא.

תרגום לעברית

בבקר, כשעולה האור, והתעוררות צד הימין מתעוררת בעולם, אז צריך אדם להתקשר בימין הקדוש ברוך הוא ולעבד לפניו בעבודת התפלה, משום שתפלה מחזקת תקף למעלה, וממשיכה ברכות מהעמק העליון לכל העולמות, ומשם ממשיך

בְּרָכוֹת לְמִטָּה לַתַּחְתּוֹנִים, וְנִמְצְאוּ עֲלֵיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים מִתְּפָרְכִּים בְּאוֹתָהּ עֲבוֹדַת
הַתִּפְלָה.

טקסט הזוהר

פּוֹלְחָנָא דְּצִלוֹתָא, דְּקָא בְּעֵי בַר נָשׁ לְמַפְלַח קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (שמות כ"ט ע"א)
בְּשִׁמְחָה וּבִרְנָנָה לְאַכְלָלָא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל בִּינִיּוֹהוּ, וּלְבַתֵּר לִיִּיחֻדָּא יְחֻדָּא בְּדָקָא חָזִי.
דְּכַתִּיב, (תהלים ק) דְּעוּ כִּי ה' הוּא אֱלֹהִים, דָּא רָזָא דִּיחֻדָּא בְּרָזָא דְּפּוֹלְחָנָא.

תרגום לעברית

עֲבוֹדַת הַתִּפְלָה, שְׁצָרֶיהָ אָדָם לַעֲבֹד לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁמְחָה וּבִרְנָנָה לְהַכְלִיל
אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בִּינִיָּהֶם, וְאַחֲרַיָּהוּ לְיִחֻד הַיְחֻד כְּרָאוּי, שְׁכָתוּב דְּעוּ כִּי ה' הוּא אֱלֹהִים.
זֶהוּ סוּד הַיְחֻד בְּסוּד הָעֲבוֹדָה.

טקסט הזוהר

וְעַם כָּל דָּא, בְּעֵי בַר נָשׁ לְמַפְלַח קַמִּיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּחֻדָּה, וּלְאַחֲזָא חֻדָּה
בְּפּוֹלְחָנִיהָ, וְאַלִּין תְּרִין שְׁמִחָה וּרְנָנָה, לְקַבֵּל תְּרִין אֱלִין, תְּרִין צְלוֹתִין, תְּרִין קוּרְבָּנִין
לְיוֹמָא לְקַבֵּל תְּרִין אֱלִין, דְּאִינוּן שְׁמִחָה וּרְנָנָה. שְׁמִחָה בְּצַפְרָא, וּרְנָנָה בְּרַמְשָׁא. וְעַל דָּא,
(במדבר כח) אֶת הַכֶּכֶשׁ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּכֶשׁ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים.

תרגום לעברית

וְעַם כָּל זֶה צָרֶיהָ אָדָם לַעֲבֹד לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּחֻדָּה וּלְהִרְאוֹת חֻדָּה בְּעֲבוֹדָתוֹ,
וּשְׁנֵי אֱלֹהִים - שְׁמִחָה וּרְנָנָה - כְּנֶגֶד שְׁנֵי אֱלֹהִים. שְׁתֵּי תַפְלוֹת, שְׁנֵי קֶרְבָּנוֹת לְיוֹם כְּנֶגֶד שְׁנֵי
אֱלֹהִים, שֶׁהֵם שְׁמִחָה וּרְנָנָה. שְׁמִחָה בַבֶּקֶר, וּרְנָנָה בַלַּיְלָה. וְעַל זֶה (במדבר כח) אֶת הַכֶּכֶשׁ
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּכֶשׁ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים.

ועל דא, צלוחתא דערבית רשות איהי, בגין דההיא שעתא מחלק טרפא לכל חילתא, ו
לאו שעתא לאדכרא (נ"א לאתברא) אלא למיהב מזונא. ביממא היא מתברכת מתרין
סטרין אליו, בצפרא וברמשא מגו שמחה ורננה, ובלייליא פליג ברכאן לכלא כדקא
חזי, הדא הוא דכתיב, (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וגו'.

תרגום לעברית

ועל זה תפלת ערבית היא רשות, משום שאותה שעה מחלקת טרף לכל חילותיה, ולא
שעה להזכיר [להתברך], אלא לתת מזון. ביום שהוא מתברכת משני הצדדים הללו,
בבקר ובלילה, מתוך שמחה ורננה, ובלילה מחלקת לכל כראוי. זהו שכתוב (משלי
לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וגו'.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ל ע"א) ◆

טקסט הזוהר

פתח רבי חזקיה ואמר, (תהלים קמא) תכון תפילתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת
ערב. אמאי מנחת ערב ולא צלוחתא

תרגום לעברית

פתח רבי חזקיה ואמר, (תהלים קמא) תכון תפילתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת
ערב. למה מנחת ערב ולא תפלת הבקר, שלא כתוב תכון תפילתי בבקר? אלא כן
נתבאר, תכון תפילתי קטרת לפניך. קטרת לא באה אלא רק על חדוה. זהו שכתוב
(משלי כז) שמן וקטרת ישמח לב. ולכן הכהן כשמדליק נרות, היה מקריב קטרת, כמו
שנאמר (שמות ל) בהיטיבו את הנרות יקטירנה ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים
יקטירנה. בבקר על חדוה, שהשעה גורמת בערב לשמח צד שמאל, וכך ראוי, ולעולם
לא בא אלא על חדוה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

